

te besluiten. Want drie dagen later, op 30 juli 1626 staat er in de Acta senatus ²²⁾ te lezen dat Johannes Fornerius, na de vereiste examens tot doctor medicinae is gepromoveerd op een gehouden disputatie, waarvan de titel niet wordt vermeld ²³⁾. De gehele medische vorming van Fornerius blijft daarbij in nevelen gehuld; zelfs de algemeen bekende geschiedenis van het medisch onderwijs te Leiden ²⁴⁾ zal met voorzichtigheid betrokken kunnen worden op een alumnus die als 'werkstudent' avant-la-lettre heeft gestudeerd en die zich in drie dagen tijds weet te sieren met de doctorshoed. Al met al blijkt de uit de boete bekostigde heildronk der Rotterdamse chirurgijns op hun succesvolle gildebroeder alleszins op haar plaats te zijn geweest.

Het Collegium Mechanicum

De nieuw verworven waardigheid weet Fornerius nog geen maand later duidelijk gestalte te geven door plaats te nemen in het Collegium Mechanicum, het gezelschap van natuurwetenschappen en techniek beminnende intellectuelen, dat door de conrector der Latijnse school, Isaac Beeckman (1588-1637) datzelfde jaar was opgericht. Uit de verslagen der Collegium-bijeenkomsten, welke bewaard zijn gebleven in Beeckman's Journal ²⁵⁾, blijkt dat afgezien van Beeckman zelf, die zich meer fysicus dan medicus betoonde, de pas gepromoveerde Fornerius de enige medicus in het gezelschap was. Verder bestond het Collegium uit een koopman, een zijdeweaver, een molenbouwer en een schoorsteen-metselaar ²⁶⁾. Uitvoerig werden problemen als de 'malle molen' tussen Delft en Den Haag en de manier 'hoe men de plate hier voort Hooft vandaer crygen soude cunnen' besproken, benevens het voorstel van Huigh-Teunissen, de schoorsteen-constructeur, om 'te bedencken hoe men de schouwen goet maken ende verbeteren soude connen dat de camers niet en rooken' ²⁷⁾. Bij de discussies rond het laatstgenoemde onderwerp komt ook Fornerius met een suggestie naar voren.

Door Beeckman was namelijk opgemerkt dat evenals vuur in een doofpot dooft, ook mensen in een afgesloten ruimte zullen verstikken, daarbij gebruikmakend van de metafoor van de levensvlam (flamma vitalis). Fornerius komt dan met een experiment dat zou moeten aantonen hoe deze verstikking feitelijk veroorzaakt wordt. In zijn betoog stelt Fornerius hoe dat 'een muys in eene groote toegestopte flessche terstondt sterft,